

VAN STOLKPARK KOERIER

Nieuws van en voor bewoners van het Van Stolkpark

Nr. 8 - januari 1981

Verkeerscirculatieplan Van Stolkpark

In verband met de meningsverschillen, die tijdens de ledenvergadering van 19 mei 1980 over het verkeerscirculatieplan, zoals opgenomen in het bestemmingsplan, naar voren zijn gekomen, heeft ons bestuur contact gezocht met de opsteller van dit plan, het Bureau voor Stedebouw Ir F. J. Zandvoort B.V. Op ons verzoek heeft een deskundige medewerker van dit bureau, de heer G. van der Sterre, zijn opvattingen over het voor het Van Stolkpark wenselijke circulatieplan nader uitgewerkt in onderstaand artikel.

Dit artikel staat dus buiten verantwoordelijkheid van de redactie en impliceert niet, dat het het standpunt van het bestuur weergeeft.

De bedoeling is, zoals op onze laatste ledenvergadering van 3 november 1980 werd medegedeeld, dat de bewoners schriftelijk reageren op de in dit artikel gehuldigde opvattingen. Met inachtneming van de wensen en ideeën van onze bewoners hoopt het bestuur dan een eigen verkeersplan aan de gemeente te kunnen aanbieden.

Verkeerskundige aspecten in het Van Stolkpark

In dit artikel wordt ingegaan op enkele verkeerskundige aspecten, welke van belang zijn bij de verdere planvorming voor het Van Stolkpark. De belangrijkste aspecten, welke dan ook in het bestemmingsplan tot uitdrukking komen, kunnen in grote lijnen worden samengevat onder:

- de te hoge snelheden van autoverkeer door de wijk
- het al of niet toelaten van verkeer in twee richtingen in plaats van éénrichtingsverkeer
- het parkeren

Zoals later zal blijken is er een sterke onderlinge invloed tussen deze drie problemen. Allereerst zal bij elk van de genoemde punten worden stilgestaan, waarbij eerst het

probleem in het algemeen zal worden behandeld om vervolgens een en ander toe te spitsen op de situatie in het Van Stolkpark.

De snelheid van het autoverkeer door de wijk

In het algemeen wordt de snelheid van autoverkeer door een straat vooral beïnvloed door de berijdbare breedte van de rijbaan, de ruimte naast de rijbaan, het uitzicht en de medeweggebruiker. Snelheden van meer dan 100 km per uur komen voor op straten met rijstroken van ca. 3 1/2 meter breed, veel vrije ruimte direct naast de rijbaan, een zeer ruim uitzicht en uitsluitend auto's in dezelfde richting. Het zal duidelijk zijn, dat eigenlijk alleen

Algemene ledenvergadering

6 april 1981

Noteert u vast bovengenoemde datum voor de volgende ledenvergadering in het Eerste VCL, Van Stolkweg 35.

Jan Mol zal spreken over tuinieren in en om het Van Stolkpark.

autosnelwegen aan deze beschrijving voldoen. Smallere rijstroken, minder uitzicht en verschillende andere weggebruikers in allerlei richtingen, (fietsers, overstekende voetgangers, tegemoetrijdende auto's) zijn factoren, die verlagend werken op de snelheid van automobilisten.

Op grond van het voorgaande verdient het in woonstraten, zoals deze voorkomen in het Van Stolkpark, de voorkeur om de breedte van de rijbaan zodanig te kiezen dat de snelheid van auto's wordt beperkt tot ca. 30 km per uur. Het toestaan van verkeer in twee richtingen werkt door de toename van het aantal mogelijke verkeersbewegingen snelheidsverlagend. De straatbreedte dient in het geval van tweerichtingsverkeer zodanig te zijn, dat twee auto's elkaar duidelijk niet kunnen passeren, wanneer er zich tegelijkertijd een fietser ter hoogte van de auto's bevindt. Het conflict tussen de verschillende weggebruikers moet duidelijk zijn om tot een aangepast snelheidsgedrag te leiden. Het leidt tot ongevallen, wanneer het niet geheel duidelijk is, of bijvoorbeeld een auto en een fiets tegelijkertijd kunnen worden gepasseerd. Wanneer er duidelijk voldoende ruimte is voor een manoeuvre, zoals beschreven, wordt de snelheid hoger dan gewenst. In dit geval zal de breedte van de rijbaan bij voorkeur 4 1/2 à 5 meter zijn.

De inrichting van een straat en de aantallen en soorten gebruikers ervan hebben dus grote invloed op de snelheden. Verkeersborden, met daarop aangegeven de maximum toelaatbare snelheid, zouden eigenlijk overbodig kunnen zijn, wanneer het ontwerp, de inrichting en de toegestane verkeerssoorten en verkeersbewegingen op een straat goed op elkaar en op de gewenste snelheid van het autoverkeer zouden zijn afgestemd.

Plaatselijk kan een extra snelheidsbeperkend effect worden bewerkstelligd door bijvoorbeeld aangepaste bestrating, het plaatsen van bomen of het herinrichten van kruispunten.

Eénrichtingsverkeer of verkeer in twee richtingen

Het instellen van éénrichtingsverkeer kan de afwikkeling van het gemotoriseerde verkeer bevorderen. In oude binnensteden komen straten voor, waar autoverkeer in twee richtingen tegelijkertijd onmogelijk is, omdat de ruimte tussen de gevels onvoldoende is. Om de afwikkeling te bevorderen en opstoppingen te voorkomen kan in deze gevallen verkeer in slechts één richting worden toegestaan. Wanneer het aantal passerende auto's laag is en de straatlengte gering kan bij zeer smalle straten toch worden gekozen voor het toestaan van verkeer in beide richtingen. In dit laatste geval moet de auto in de ene richting wachten op de auto in de andere richting, alvorens de straat door te kunnen rijden.

Om kruisingen van wegen eenvoudiger te kunnen regelen wordt ook wel éénrichtingsverkeer toegepast. Ook hier geldt dus, dat de maatregel in feite genomen wordt om de verkeersafwikkeling en daarmee het aantal auto's, dat verwerkt kan worden, te verhogen. Een voorbeeld van een dergelijke benadering kan worden gevonden in de steden met een rechthoekig wegenpatroon (grid- of rasterpatroon), waarbij de straten om en om telkens in tegengestelde richting éénrichtingsverkeer kennen. De

capaciteit of het totaal aantal mogelijke doorgaande auto's per gebied neemt door deze éénrichtingsmaatregelen duidelijk toe. Het instellen van éénrichtingsverkeer in straten is in vrijwel alle gevallen dus uiteindelijk bedoeld om een toename van het totaal aantal autoritten door het betreffende gebied mogelijk te maken. Het instellen van éénrichtingsverkeer heeft als neveneffect, dat de snelheid van het autoverkeer zal toenemen om redenen welke eerder zijn genoemd.

Een tweede neveneffect van éénrichtingsverkeer is, dat de door de woonwijk af te leggen afstanden toenemen, wat door de bewoners als negatief zal worden ervaren. Met name voor fietsers zal de verleiding groot zijn om het éénrichtingsverkeer te negeren en tegen de toegestane richting in te rijden met alle gevolgen van dien voor de verkeersveiligheid. Het is natuurlijk mogelijk om het fietsverkeer in twee richtingen toe te staan, terwijl voor het autoverkeer slechts één richting is toegestaan. Met borden zal in dit geval de automobilist duidelijk moeten worden gemaakt, dat het fietsverkeer in beide richtingen kan voorkomen. Gezien het effect op de snelheid en de afwezigheid van een noodzaak voor éénrichtingsverkeer, gaat de voorkeur uit naar het toestaan van alle verkeer in beide richtingen.

Het parkeren

Het parkeren is in het algemeen vooral van belang, voorzover het plaats vindt op de openbare weg. De vraag naar parkeerplaatsen wordt beïnvloed door onder meer het autobezit van de bewoners, de bezoekers en door het aantal arbeidsplaatsen. In woonstraten dient parkeeroverlast door kantoren e.d. zoveel mogelijk te worden voorkomen. In deze straten zal moeten worden gezocht naar een evenwicht tussen voldoende parkeergelegenheid voor de bewoners, behoud van een aantrekkelijke en veilige woonomgeving en het voorkomen van een teveel aan parkeerplaatsen. Een teveel aan parkeerplaatsen in de ene straat zal in de praktijk vaak worden benut door bewoners of bezoekers van een andere straat. Dit geldt ook voor aangrenzende buurten of wijken. Zo zou een teveel aan parkeerplaatsen in het Van Stolkpark tot gevolg kunnen hebben, dat deze parkeerplaatsen in toenemende mate gebruikt gaan worden door bezoekers van de Scheveningseweg.

Om een aantrekkelijke en veilige woonomgeving te behouden of te verkrijgen is het van belang, dat het zogenaamde bumper aan bumper parkeren tot lange rijen auto's wordt voorkomen. Dit kan worden bereikt door de parkeermogelijkheden langs de straat regelmatig te onderbreken door middel van bijvoorbeeld bomen en/of parkeerverbreidingen. In het Van Stolkpark kan het benodigde aantal parkeerplaatsen, die zoveel mogelijk tussen de bestaande bomen beschikbaar zijn, worden bereikt. Om de parkeervraag van kantoren niet te laten toenemen is een verdere uitbreiding van het aantal kantoorpanden niet wenselijk. Het toestaan van parkeren in woonstraten past in principe bij de functie van deze straten en werkt bovendien door de visuele versmalling van de geparkeerde auto's extra remmend op de snelheden.

Uit de toelichting bij de drie genoemde aspecten blijkt,

dat de snelheid van het verkeer niet alleen door wegverminderingen, maar ook door het toelaten van verkeer in beide richtingen en door het parkeren langs de rijbaan wordt beperkt.

De maatregelen, welke in het bestemmingsplan worden voorgesteld (tweerichtingsverkeer en parkeren tussen de bomen) versterken elkaar dus, wanneer het er om gaat de woonfunctie van de straat te bevorderen en in het

bijzonder de snelheid van het autoverkeer aan te passen aan de woonfunctie.

Voor het Van Stolkpark biedt de verkeerscirculatie, zoals deze is voorgesteld in het bestemmingsplan ons inziens dan ook verkeerskundig een goede oplossing en past deze ook het beste bij het karakter van het Van Stolkpark.

Drs. G. van der Sterre

BESTEMMINGSPLAN SCHEVENINGSE BOSJES

Eigen initiatief van Stolkpark

In nr. 5 van onze Koerier (december 1979) hebben wij gewezen op de aantastingen van de Scheveningse Bosjes, welke reeds een feit zijn geworden en op de gevaren, welke deze bosjes nog bedreigen.

Wij waren toen nog lang niet volledig. We spraken nog niet eens over de Prof. Teldersweg, die de eenheid van de bosjes verloren deed gaan, het Promenade Hotel met zijn enorme parkeerplaats, die vrijwel nimmer geheel in gebruik is, Madurodam en de daarvoor aangelegde parkeerplaatsen bij De Bataaf.

Over de gevaren, die de bosjes, mede als gevolg van bepaalde soorten van recreatie bedreigen, hebben wij wel eens terloops gesproken, maar het is goed deze gevaren hier nog eens op een rijtje te zetten.

Door het lopen buiten de verharde paden kan de samenstelling van de bodembedekkende vegetatie worden genivelleerd tot de algemeen voorkomende soorten, welke daartegen bestand zijn. Op vele sluippaden wil zelfs helemaal niets meer groeien. Verdwenen zijn bijzondere planten als moeraswespenorchis; gierstgras komt bijna niet meer voor.

Voorts zijn de wedstrijden met modelboten funest voor de vogelstand. De vogels wijken meestal uit naar de rustiger, kleine vijver, maar daar zijn ze ook niet veilig voor zwemmende en in rubberbootjes roeiende kinderen.

Wij hebben de Gemeente op al deze gevaren al gewezen, maar tot noch toe hebben wij tegen dovemansoren gesproken. Ze bewijzen echter wel de noodzaak van een bestemmingsplan, waarvoor de Gemeente zegt de eerste jaren geen tijd te hebben.

Daarom is binnen onze vereniging de gedachte geboren zelf een bestemmingsplan voor de Scheveningse Bosjes voor te bereiden. Daarover zult u te zijner tijd meer horen.

Het leek ons van belang thans in de eerste plaats wat over de huidige stand van flora en fauna te vermelden.

De beplantingen zijn te verdelen in de oude bosgedeelten van vóór 1945 en de nieuwe beplantingen daarna. De Duitse bezetter heeft een deel van het bos verwoest, maar meer nog heeft het bos geleden door de nood van de Haagse burgerij tijdens de hongervinter 1944/45. Hout werd op grote schaal gehaald voor verwarming en koken. Met soms primitieve middelen werden ook grote bomen aangepakt. Men klom tot in de toppen en zaagde de zijtakken af en hakte soms ook de toppen uit zware bomen. Alleen aan de randen van het

De oudste levende wezens van de Scheveningse Bosjes: uitgelopen eikenhakhoutstronken.

gebied, waar nog enig toezicht was, bleef geboomte gespaard.

Grote beuken en esdoorns, welke gehavend uit die houtslag te voorschijn kwamen, rotten in en moesten toch nog gerooid worden. Een enkele grote eik kon zich herstellen. Ontdaan van top en enkele zijtakken heeft deze soort in de loop der tijd slapende knoppen van stam en tak kunnen activeren, en zijn leven als hoge knot-eik kunnen voortzetten.

De oudste levende wezens in de oude gedeelten van deze bosjes zijn de merkwaardige uitgroeide eikenstobben, vermoedelijk nog daterend van vóór het tijdperk van de Bataafse Boer, dus van circa 1800. In zijn tijd werd eikenhakhout nog geregeld tot bij de grond afgekapt, o.a. voor de ovens van bakkers. De bast ging naar

Groene ruimte met Oostenrijkse dennen en een enkele grove den. Oude deel van de Scheveningse Bosjes.

leerlooiertijen. Nu is het hout vanuit die stobben uitgegroeid tot bochtige stammen. Vele bomen zijn meer dan een eeuw oud.

Uit de tijd van Zocher, de ontwerper van het Van Stolkpark, dus van omstreeks 1870, in ieder geval nog op zijn tekentafel ontworpen, dateert een bosje Oostenrijkse dennen op de overigens open gehouden, met gras begroeide duinen bij de Belvédère.

Na de oorlog is het de toenmalige directeur van de Dienst Gemeenteplantsoenen van 's - Gravenhage (de onlangs op 88-jarige leeftijd overleden S. G. A. Doorenbos) gelukt, ondanks de schaarste aan plantgoed, kaal of bijna kaal terrein in hoofdzaak met inheems plantsoen weer begroeid te krijgen. Op voor Nederland toen grote schaal werd een gemengde loofhoutbeplanting ingebracht, zodat de wandelaar in 1980 nauwelijks meer de overgang van oude naar nieuwe beplantingen opmerkt. En bij de Waterpartij zorgde Doorenbos voor grote afwisseling van sierbomen en struiken.

Er is over de flora van de bosjes nog veel te vertellen. Dat geldt ook voor de fauna. Vermeldenswaard is bijv., dat de wijngaardslak op twee verschillende plekken werd aangetroffen. Eekhoorns komen nauwelijks meer voor. In komende nummers hopen wij uitvoeriger op diverse bijzonderheden van de planten- en dierenwereld terug te komen.

Hoofdzaak van dit artikel is te wijzen op de recreatieve waarde van de bosjes. Met Engeland en Ierland behoort Nederland tot de minst beboste landen van Europa. Er wordt nu gestreefd naar een uitbreiding van de bebosning tot 40.000 ha. Hiervan claimt de provincie Zuid-

Holland er 10.000, waarvan er 4500 om 's - Gravenhage moeten komen te liggen.

De Gedeputeerde van Zuid-Holland, de heer J. Borgman, schrijft in het Nederlands Bosbouw tijdschrift van juli/augustus 1980, dat "de Randstand - Holland en met name Zuid-Holland, dringend meer bos op korte afstand nodig heeft. Dit is recreatief van belang, maar ook om het verschaalde natuurlijke milieu waardevoller te maken. De verkeersopstoppingen, de stijgende energieprijzen en de noodzaak tot beperking van autoverkeer dwingen tot meer recreatiemogelijkheden dicht bij bevolkingsconcentraties".

Als nevenfunctie van de bosjes kunnen worden genoemd de zuurstofproductie en opvang van stof uit de lucht. Eén oude eik zou, voor wat die zuurstofproductie betreft, opwegen tegen 300 jonge boompjes. Ook is van belang de houtproductie, hak- en dunningshout.

Al deze overwegingen ondersteunen onze overtuiging, dat de bosjes niet alleen voor onze wijk, maar voor heel Den Haag van groot belang zijn. Als men al zo'n belangrijke uitbreiding van de bebosning wil rondom Den Haag, hoeveel meer belang hebben dan de bestaande bossen in de stad! Elke aantasting zullen wij daarom met het grootste wantrouwen in het oog moeten houden, en naar wij vrezen, zullen wij voor het behoud van elke vierkante meter moeten vechten. Ons grootste wapen in die strijd zal de voorbereiding van een bestemmingsplan kunnen zijn. Daarover schrijven we in de volgende nummers meer.

Met dank aan Ir F. W. Rappard

BEPLANTINGEN AAN DE KUST I

Maatregelen tegen de wind

Wanneer men beplantingen in de kuststreek van ons land wil gaan aanleggen, wordt men direct geconfronteerd met de vraag: "Wat zou hier nu wel willen groeien?"

Het antwoord op deze vraag kan men op tweeërlei manieren verkrijgen. Ten eerste volgens de methode van de schade en schande, waardoor men wijs wordt! Dus door te planten, wat men leuk vindt en maar af te wachten, of de planten het ook leuk vinden dan wel het hoekje omgaan. Een minder kostbaar en tijdrovend antwoord verkrijgt men door een lijstje te maken van de planten, die in de naaste omgeving van het aan te leggen object in ongeveer gelijke situaties nog een redelijke groei vertonen. Dit lijkt niet bijzonder origineel, maar het zal blijken, dat zo'n lijstje veel houvast geeft en menige teleurstelling kan voorkomen.

Hoewel er een groot aantal planten geschikt is voor beplanting aan de kust, zal in de praktijk toch blijken, dat "doorgefourneerd zeewaardige" heesters en vaste planten u in sommige situaties totaal in de steek laten, terwijl een minder aanbevolen soort letterlijk tegen de klippen opgroeit. Het goed groeien en bloeien van een plant aan de kust is afhankelijk van velerlei factoren. Wanneer u dus de keuze van uw planten richt naar de bij u heersende factoren, maakt u een zeer goede kans, dat uw beplanting u hiervoor zal belonen.

Klimaat

Waarmee moeten wij bij kustbeplanting dan wel rekening houden? Allereerst met het klimaat! En dan nog wel met het klimaat in uw tuin of zelfs gedeelte hiervan, het zogen. **Microklimaat**. Dat microklimaat is in feite een samenspel van allerlei weerkundige factoren, zoals windrichting, windsterkte, temperatuur, vochtigheid, neerslag, zoninstraling, maar ook met andere op het terrein aanwezige omstandigheden, zoals reeds aanwezige beplantingen of bebouwingen en de hoogte hiervan, al dan niet aanwezige schuttingen, schermen, hagen, enz. U zult hieruit wel kunnen opmaken, dat een bepaald microklimaat reeds enige meters verderop weer geheel anders kan zijn door de daar heersende omstandigheden.

Een zuidwestenwind kan door uw huisgevel omgeboogen worden in westelijke of zelfs oostelijke richting, wat grote invloed kan hebben op uw beplanting. De opening

tussen twee huizenblokken kan een trekgat worden met een soort windtunneleffect met verhoogde windsnelheden, waartegen zelfs de sterkste planten niet opgewassen zijn.

Het prachtige dure glazen windscherm, dat u en uw tuin de nodige beschutting moet geven, blijkt de oorzaak te zijn van plantenverwoestende wervelwinden. Maar achter die door de wind misvormde meidoornstruik bloeit elk jaar de camellia prachtig!

Door zuidelijke tot noordelijke stormen kan, al naar de plaats waar men woont, vochtige, zoutbevattende lucht vanuit zee naar het daarachter liggende kustgebied worden getransporteerd. Uw planten zullen door deze zogen. zoutstormen met een dun laagje zout worden overdekt en de bladeren van deze planten worden bruin. Ze zijn namelijk verbrand op dezelfde wijze als na het op verkeerde wijze strooien van kunstmest. Het zout, zoals ook kunstmest, onttrekt namelijk water aan de bladcellen, waardoor deze verdrogen en er als verbrand uitzien. Direct na de storm afspoelen met water wil wel eens de schade beperken.

Planten met dik leerachtig blad of met viltige bladeren hebben minder last van het zout. Dunbladige plantesoorten, zoals bijv. Japanse esdoorns, zien er na een zoutstorm ontoonbaar uit. Logisch, dat ook pas ontluikende bladeren zeer gevoelig zijn.

Het zeeklimaat heeft echter ook grote voordelen! Planten, welke men in het binnenland beslist moeilijk kan kweken, omdat daar de nachtvorsten eerder en langer optreden, kunnen aan de kust profiteren van een klimaat, dat in de winter en het voorjaar enige graden warmer is dan dat van het binnenland. Daarom vindt men aan de kust opmerkelijk meer stermagnolia (*magnolia stellata*), *escallonia*'s, *fuchsia*'s, *camellia*, enz.

Ook is de lucht minder verontreinigd dan in het binnenland en hierdoor is ook de zoninstraling intenser, waardoor meer zuidelijke soorten, zoals *phlomis fruticosa*, rozemarijn (*rosmarinus officinalis*), *cistus laurifolius* e.a. in een daarvoor geschikt microklimaat kunnen groeien.

Welke middelen staan ons nu ten dienste om de schadelijke invloed van windkracht en zout te verminderen

met behoud van de goede eigenschappen van verhoogde luchtvochtigheid, meer warmte en zonninstraling?

In de eerste plaats dient u na te gaan, hoe het klimaat, en wel het microklimaat, op uw terrein is, of dat nu een tuin en balkon of een dakterras is. Weten hoe de wind waait is hier, letterlijk, zeer belangrijk. Als u hierop na verloop van tijd kijkt hebt gekregen (waarneming over een korte periode is waardeloos!) kunt u aan de zijde van invallende wind beschuttingsmaatregelen gaan treffen, bijv. door het aanbrengen van schermen.

Bij uw windwaarneming zult u hebben opgemerkt, dat de wind, die loodrecht op een muur, schutting, huis, glaswand e.d. staat, net boven het obstakel feller wordt. Ook aan de zijanten, waar die luchtstroom het obstakel wil ontwijken. Bovendien ontstaat er achter het obstakel een wervelende en tegengestelde luchtstroom. En deze werveling kan zo sterk zijn, dat u misschien nog beter af zou zijn zonder die voor de wind ondoordringbare schutting of wand. Vlak achter de wand, maar dat geldt slechts voor een zéér korte afstand, is de lucht meer in rust. Er is praktisch geen werveling en de temperatuur is er wat hoger dan vóór het scherm. Als u daar dus een zitje maakt, dan zit u dus wel uit de wind en meer beschut, maar de planten in de tuin erachter wervelen alles kapot.

Krijgt de wind echter gelegenheid om door het scherm heen te gaan, dan zien we een heel ander beeld. In de eerste plaats vindt er bijna geen windversnelling plaats aan de bovenzijde en de zijanten van het scherm, meer, wat veel belangrijker is, er vindt geen werveling plaats achter het scherm.

Integendeel: dóór uw tuin strijkt een tot een vijfde van zijn kracht afgenomen briesje, dat niet de minste schade meer veroorzaakt!!! Er bestaat zelfs een vuistregel, die zegt, dat de luwtezone achter een doorlatend scherm ongeveer gelijk is aan 15 keer de hoogte van het scherm. Een regel die ook toegepast wordt door Betuwse en Brabantse fruitkwekers bij het planten van wind-singels om hun boomgaarden.

Wat is nu een doorlatend scherm? In de eerste plaats een niet te dichte heg, bijv. van de gewone wilde liguster, vlier of meidoorn. Ook kan boksdooorn, duindoorn, abelen in struikvorm, sleedoorn e.d. De wind kan daar zo'n niet al te brede heg gemakkelijk heenwaaien en de kracht wordt door de twijgen gebroken. De windzijde van zo'n haag ziet er meestal niet al te fraai uit, want die moet de eerste klap opvangen. Als u zich daaraan niet stoort, bewijst zo'n haag voortreffelijke diensten om een gunstig klimaat in uw er achter liggende tuin te scheppen. Dit is niet het geval met een coniferen haag. Deze is veel te dicht. Hij komt zelfs helemaal niet in aanmerking, omdat hij aan de kust niet wil groeien.

Wilt u het toch wat netter, dan kunt u een scherm (laten) zetten van bijv. rondhout (palen Ø 8 - 12 cm),

van dikke bamboe, van latten of planken van een goede hardhoutsoort. Alles natuurlijk goed geïmpregneerd om spoedig bederf en verrotting te voorkomen. Bovendien goed gefundeerd om omwaaien te vermijden. Of men nu palen, planken of bamboe gebruikt, men plaatse het materiaal zodanig, dat de verhouding tussen materiaal en opening is als 60 : 40. Gebruikt men dus latten van 12 cm breedte, dan moeten deze 8 cm van elkaar geplaatst worden. Praktijk en windtunnelproeven hebben uitge-wezen, dat men met deze verhouding optimale beschutting achter het scherm verkrijgt!

Natuurlijk kan men ook van baksteen, granietkeien, D2-blokken, glasbouwstenen of sierbetonblokken een dergelijk scherm maken, mits men maar steeds die verhouding van 60 : 40 in het oog houdt. Deze veel zwaarder schermen moeten zeer goed gefundeerd worden om verzakking te voorkomen.

Speciaal om windbrekende beplanting aan de gang te krijgen kan men goede resultaten boeken door het aanbrengen van zogen, windbreekgaas. Dit bestaat uit een grof nylonweefsel, waarvan de nylondraden niet geheel tegen elkaar liggen, zodat ook hier de wind wel gebroken wordt, maar we toch doorheen kan komen. Het is verkrijgbaar in verschillende breedten en in de kleuren grijs en groen. Het is niet de mooiste oplossing, maar bewijst goede diensten om bijv. uw heg gedurende twee à drie jaar een kans te geven goed aan te wortelen en uit te groeien.

Heeft de beplanting zich voldoende ontwikkeld, dan kan men het gaas wegnemen en neemt de heg de windbrekende functie over. Dekt u er wel aan, dat men dit windbreekgaas zo nu en dan met een harde borstel moet afvegen om de zoutaanslag te verwijderen, die de gaatjes kan verstoppen. Ook krachtig afspuiten met de tuinslang helpt wel.

Door de wind, die zowel zand aanvoert als afvoert, hebben pas geplante gewassen extra bescherming nodig om uitstuiven of onderstuiven te voorkomen. Vooral voor ondiep wortelende planten kan dit uitstuiven fataal zijn. Door het plaatsnemen van enkele losse takken aan de windzijde kan men ook hier veel schade voorkomen. Zijn de planten eenmaal goed aangeworteld, dan neemt men ze weer weg. Het bedekken van de grond aan de windzijde met een laagje tuincompost of bolsterveen geeft eveneens zeer goede resultaten, terwijl men hiermede tevens bodemverbetering toepast. Heesters en bomen dienen te worden voorzien van stevige boom- en kniepaaltjes; anders krijgen ze bij veel wind nooit gelegenheid om aan te wortelen en draaien ze het plantgat uit.

In een volgend artikel zullen we nog nader ingaan op de grondsoort en de geschikte beplanting aan de kust.

Jan Mol

Hebt u al een Van Stolkparkdas ?

Van het goede en het kwade om en nabij De Promenade

Willem van Hanegem Exploïtatie Maatschappij - De Bataaf heeft een nieuwe beheerder gekregen: de Willem van Hanegem Exploïtatie Maatschappij. Men zoekt naar een "nieuwe opzet", waarin met name wordt gedacht aan "gezinsrecreatie". Wij moeten afwachten, of en in hoeverre wij met de voorgenomen wijzigingen akkoord kunnen gaan. Zolang met ons geen overleg wordt gevoerd, zullen wij zeer kritisch de gang van zaken in het oog houden.

Stadsvernieuwing - De Gemeente heeft een diaserie laten vervaardigen over de Stadsvernieuwing en in het bijzonder over de Haagse aanpak hiervan. Indien er voldoende belangstelling is, kunnen de dia's in groepsverband worden bekeken en besproken. U kunt zich daarvoor met mevrouw Landheer in verbinding stellen.

Uitgaanscentrum Kanaalweg - Onze buurt wordt steeds veelzijdiger. We beschikken thans over een bijna volledig assortiment eethuizen en aanverwante zaken.

Het restaurant "Médoc", dat al weer geruime tijd geleden het centrum van onze stad had verruild voor onze rustige omgeving, heeft reeds een goede naam op culinair gebied.

Daarnaast is thans de koffiешop-lunchroom Penelope geopend, waar o.a. koffie en diverse soorten thee worden geschonken, terwijl men er een eenvoudige lunch kan gebruiken. De eigenaar wil zelfs 's zomers een terrasje inrichten.

En tenslotte De Kooperen Lantaaren, het oudste van deze etablissementen. Men kan hier maaltijden in elke prijsklasse genieten en bovendien heeft de eigenaar kortgeleden een bar geopend, waar de "liefhebbers" uit onze wijk nu zonder risico van een bloedproef hun gang kunnen gaan.

Klachten over Centraal Bureau Keuringen - Er bereiken ons klachten over de wijze, waarop het terrein rond het Centraal Bureau voor Keuringen, Van Stolkweg 21, wordt gebruikt. Men ondervindt veel hinder van het langdurig warmdraaien van de dieselmotoren en de generatoren van de onderzoekauto's in de vroege ochtend. Voorts is het een weinig fraai gezicht, dat de tuinen rond het gebouw gedurende de vakanties en weekeinden vol staan met deze onderzoekauto's, die sinds kort hel oranje zijn geschilderd en mede daardoor een fel contrast vormen met de groene omgeving. Wij zijn van oordeel, dat voor het parkeren van deze voertuigen een meer geschikte plaats moet worden gevonden.

Verkeerslichten Scheveningseweg/Kanaalweg/Frankenslag - In de vergadering van de Raadscommissie voor Openbare Werken, Verkeer en Vervoer heeft Wethouder Nyqvist medegedeeld, dat - naar verwachting - in februari 1981 de verkeerslichten op het kruispunt Scheveningseweg/Kanaalweg/Frankenslag in gebruik zullen worden gesteld. Tegelijkertijd zal ter plaatse een aantal beveiligde voetgangersoversteekplaatsen gereedkomen. De tramhalte richting Scheveningen zal in noordelijke richting verplaatst worden naar de Scheveningse kant van de Kanaalweg. Met de verbouwing is intussen begonnen. Op ons verzoek zal bij de uitvoering van de werkzaamheden een betere aansluiting op de voetpaden door de bosjes worden gemaakt. Langs het rijwielpad zullen verhogingen worden aangebracht om het rijden over de voetpaden te ontmoedigen. Ook zal een stuk bestrating, dat in de nieuwe situatie overbodig wordt, worden vervangen door een beplanting met lage heesters.

Herstel Villa Christina - Voor Villa Christina, beter bekend als de "Engelse school", Van Stolklaan 1 - 3, is het tijt gekeerd. Na maandelange leegstand, waarin het gebouw steeds verder werd vernield, zijn voor dit pand nu betere tijden aangebroken. Het wordt zowel van binnen als van buiten grondig hersteld en geschikt gemaakt voor de huisvesting van een ambassade, naar ons uit overleg met de nieuwe eigenaar is gebleken.

Donker Van Stolkpark - Op verscheidene wegen in ons Van Stolkpark zijn de lantaarns soms defect. Wanneer er twee of drie naast elkaar niet branden, is een flink gedeelte van de weg "verduisterd", wat niet geheel zonder gevaar is. De afdeling Straatverlichting van het Gemeentelijke Energiebedrijf is in belangrijke mate van uw signaleren van deze defecten afhankelijk en stelt uw medewerking daarom ook op hoge prijs. Als de lantaarn voor uw deur niet brandt, bel dan 92.41.41 en vraag naar "Openbare Straatverlichting".

Borden Scheveningse Bosjes - Onlangs heeft de Plantsoendienst een groot aantal borden geplaatst rond de Scheveningse Bosjes ten gerieve van bezoekers uit andere stadsdelen. De wijkvereniging heeft gevraagd op de beide borden aan de voet van de Belvédère door een onderschrift de naam "Belvédère" te doen voortleven. Dit verzoek is in welwillende overweging genomen.

De Van Stolkweg, toen deze nog uitkwam op de Scheveningsweg. 12 maart 1963

Redactie:

Mr L. Davidson, Parkweg 30,
tel. 55 08 13
Anneke Landheer - Roelants
Thea Muusers - Jounet

Productie:

MacGraphic B.V., Kanaalweg 15,
tel. 55 79 06

Verspreiding:

Rob Luijter, Kanaalweg 27,
tel. 54 13 13

Bestuur Wijkvereniging:

Voorzitter: Mr T. Landheer,
Prof. P. S Gerbrandyweg 3,
tel. 54 12 96

Vice-voorzitter: Mr B. J. E. Kroon,
Hogeweg 4, tel. 54 33 02

Sekretaris: Mr L. Davidson,
Parkweg 30, tel. 55 08 13

Penningmeester: Th. H. Sorel,
Van Stolkweg 28, tel. 55 53 28

Leden:
Ir G. L. Hondius
R. P. Luijter

Burenhulp:

Mevrouw A. E. M. Landheer-Roe-
lants, tel. 54 12 96 b.g.g. 55 75 09

Wijkcontactambtenaar:

Z. C. Blok, afd. Wijkaangelegen-
heden, Javastraat 68, tel. 12 29 46

Rayonagent:

J. T. de Lange, Politiebureau
Duinstraat 23, tel. 10 30 43

Wijkagent: P. H. M. Versteegh,
Politiebureau Duinstraat 23, tel.
10 30 44

Straatverlichting:

tel. 92 41 41